

Kázeň z ev. Služieb Božích, Bratislava (NK), 15. nedeľa po Trojici, téme nedele: Bremeno ustarostenosti, 28. 9. 2025; 8.30 h, ES 188, 288, 197, 221, A 56, ep.: Filipským 4, 10 - 20, ev.: Matúš 6, 25 - 34, **téma kázne: Ježiš a chrámová daň**

Matúš 17, 24 - 27: „²⁴ Keď prišli do Kafarnaumu, pristúpili k Petrovi vyberači chrámovej dane a spýtali sa: Či váš majster neplatí chrámovú daň? ²⁵ Odpovedal: Platí. Keď prišiel domov, predišiel ho Ježiš a riekol: Čo myslíš, Šimon? Od koho berú zemskí králi clo alebo daň? Od svojich synov, a či od cudzích? ²⁶ Keď odpovedal, že od cudzích, riekol mu Ježiš: Synovia sú teda oslobodení. ²⁷ Ale aby sme ich nepohoršili, choď, hod' do mora udicu, vezmi rybu, ktorá sa prvá chytí, otvor jej ústa, nájdeš v nej peniaz, vezmi ho a daj im za mňa i za seba.“

Milí bratia a milé sestry!

Máte zaplatený cirkevný príspevok? Ak áno, menom cirkevného zboru vám úprimne ďakujem! Ak nie, potom s láskou pripomínam túto povinnosť členov ev. cirkvi.

To, že ľudia cirkevný príspevok (po starom cirkevnú daň) uhradiť pozabudnú, sa stáva. Príbeh, ktorý nám zaznel z Mt 17. kap. naznačuje, že ani Pán Ježiš nemal zaplatenú chrámovú daň.

Chrámová daň bola odlišnou od tej, ktorú rímska okupačná moc vyberala pre cisára. Chrámovú daň požadovali od miestnych obyvateľov pokladníci miestnych synagógálnych obcí. **Keď židovský muž dovŕšil 20 rokov, mal ročne zaplatiť 2 drachmy pre chrám. Nachádzal sa v Jeruzaleme a bol jediným v celej krajine.**

Ježiš a Peter mali bydlisko v Kafarnaume. Väčšinou boli niekde inde. Keď sa opäť vrátili do svojho mesta, vyberači chrámovej dane sa Petra spýtali: „Či váš majster neplatí chrámovú daň?“ Z ich otázky zaznieva pochybnosť. **Akoby si už vopred neboli istí, či Ježiš - ktorý bol kritický voči jeruzalemským kňazom - daň zaplatí alebo nie.** V onej dobe niektoré komunity chrám spochybňovali a chrámovú daň odmietali platiť.

Peter inkasujúcim odpovie: „Platí.“ No potom vec konzultuje s Ježišom. Problém bol v tom, že Ježiš a Jeho učeníci boli na mizine. Ich finančné prostriedky niekedy nestačili ani na to najnutnejšie - na živobytie.

Ježiš Petra predbehol svojou otázkou. Objasnil mu, že v zásade nie je povinný platiť cirkevnú daň, rovnako ako Jeho učeníci. Povedal: **„Synovia sú oslobodení.“** V tej dobe bolo samozrejmé, že panovníci nevyberali dane od svojich rodinných príslušníkov. Chrám v Jeruzaleme bol domom Boha, Ježišovho skutočného Otca. Každý, kto prišiel k Ježišovi - uveril v Neho, sa tiež stal Božím dieťaťom. Božie deti, povedal Ježiš, nie sú povinné platiť svojmu nebeskému Otcovi chrámovú daň. Ved' Pán Boh od svojich vlastných žiadnu daň nevyžaduje.

Čo teraz? **Odmietli Ježiš a Peter za hlasného protestovania zaplatiť cirkevnú daň? Vystúpili nahnevane zo synagógy?**

V momente, keď sa zdá, že z Ježišových slov vyplýva: „Daň neplatiť!“, **posiela Ježiš Petra, aby zaplatil za oboch.**

Synovia sú od chrámovej dane oslobodení. „Ale aby sme ich nepohoršili, choď, hod' do mora udicu, vezmi rybu, ktorá sa prvá chytí, otvor jej ústa, nájdeš v nej peniaz, vezmi ho a daj im za mňa i za seba.“ **Pán Ježiš dobrovoľne zaplatil požadovanú sumu: 2 drachmy za seba a 2 za Petra,** celkovo 4 drachmy (jedna drachma mala hodnotu dennej mzdy). Ježiš to odôvodnil slovami: „Aby sme ich nepohoršili...“

Ježiš a učeníci boli bez prostriedkov. Môže byť Ježiš, Boží Syn, ktorý sa stal človekom, na mizine? Patrí Mu predsa celý svet! Áno aj nie. **Pán sa dobrovoľne ponížil** a stal sa chudobným putovným kazateľom. Ako taký bol mizine. No vždy nanovo preukazoval niečo zo svojej božskej slávy. Aj v tomto prípade ukázal, že **je Pánom všetkých krajín a vodstva. Ukázal, že pozná každú rybu v Genezaretskom jazere.** Rybára Šimona Petra v ňom nechal opäť loviť a zariadil, aby Peter ulovil rybu, ktorá mala v ústach stater. Tak sa volal strieborný peniaz v hodnote 4 drachiem. Ním mohli zaplatiť chrámovú daň za oboch.

Ústava ECAV na Slovensku uvádza, že k povinnostiam členov ev. cirkvi patrí

„zúčastňovať sa na činnosti cirkvi, najmä v cirkevnom zbore a prispievať na úhradu nákladov tejto činnosti“. O príspevkoch pre cirkev v Biblii čítame: „Každý (nech dá), ako si umienil v srdci, nie z neochoty alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Boh“ (2K 9, 7).

Správne tomu porozumieť nám pomáha evanjeliový príbeh o chrámovej dani. **Máme prispievať ochotne - dobrovoľne, v čom je obsiahnutá sloboda Božích detí, bratov a sestier Ježiša Krista.** Nemusíme Bohu platiť dane a poplatky, lebo patríme do Jeho rodiny. Evanjelium hovorí, že Božie spasiteľné dary prijímame z milosti - bez protihodnoty, zadarmo. Nemusíme platiť ani za krst, ani za Večeru Pánovu, ani za udelenie odpustenia hriechov či požehnania. Božie dary sú pre nás, Jeho deti, bezplatne. Naša cirkev nevyberá cirkevný príspevok prostredníctvom finančných úradov. Keď niekto zomrie, nepovieme pozostalým, že musia doplatiť za všetky roky, v ktorých dotyčný príspevok neuhradil. Pripomíname však, že **služba cirkvi, dielo kázania evanjelia by bolo výrazne obmedzené, keby naň neboli k dispozícii žiadne peňažné prostriedky.**

Iste, ako veriaci by sme sa mohli na Služby Božie zhromažďovať aj v súkromných bytoch, no kapacitne by sme sa tam nepomestili. Alebo by

sme sa mohli schádzať pod holým nebom, čo však, keď príde zima či iné nevlúdne počasie.

Cirkev bez finančných prostriedkov nebude mať vyškolených pracovníkov, ktorí sa môžu na plný úväzok venovať kázaniu a vyučovaniu Božieho slova. Cirkev bez peňazí sa by sa musela vzdať aj svojich kostolov.

Každé Božie dieťa by preto **malo dobrovoľne otvoriť srdce i ruku a povedať: Chcem sa podľa svojich síl podieľať na tom, aby môj cirkevný zbor a cirkev mohli naďalej bez prekážok plniť svoje úlohy.** Takto uvažuje a podľa toho aj koná každý, kto má rád Pána Ježiša a Jeho cirkev. Pravdaže prispievať môže iba ak niečo vlastní. Keď je na mizine, nemôže dať nič a ani sa to od neho nepožaduje.

Kto však niečo má a prispieva na cirkev, jeho dar je a zostáva v zásade dobrovoľný. Láska ho vnútorne zaväzuje, aby ho dal. **Dobrovoľnosť a povinnosť nie sú v tomto prípade v rozpore. Záväzná láska sa prejavuje aj ako láska k spoluveriacim.** Veď i v našej cirkvi máme zbory, v ktorých vďaka solidarite finančne silnejších zborov môžu zachovať kazateľské miesto či finančne zvládnuť svoje záväzky. **Láska ku Kristovi nás zaväzuje k dobrovoľnému podporovaniu cirkvi. Aj Ježiš dobrovoľne zaplatil chrámovú daň.** Ak podporujeme cirkev

dobrovoľne a z vnútornej lásky, zistíme, že takéto radostné dávanie Pán Boh požehnáva. Amen.

*S použitím myšlienok Matthiasa Kriesera a Jiřího Mrázka: **Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár***